

Міністерство освіти і науки України
Національна металургійна академія України / НМетАУ /
Фізико-технічний інститут металів та сплавів НАН України
Інститут інтегрованих форм навчання НМетАУ /ІніФН/
Дніпровський освітній центр
Харківський торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету
Національний авіаційний університет

Ministry of Education and Sciences of Ukraine
National Metallurgical Academy of Ukraine /NMetAU/
Physico-Technological Institute of Metals and Alloys
of National Academy of Sciences of Ukraine
Institute of Integrated Education /InIE/
Dnipropetrovsk Education Center
Kharkiv Trade and Economics Institute of Kyiv National University
of Trade and Economics
National Aviation University

II Всеукраїнська конференція молодих вчених

«МОЛОДЬ І НАУКА. ПРАКТИКА ІННОВАЦІЙНОГО ПОШУКУ»

17 грудня 2020 р., м. Дніпро, Україна

МАТЕРІАЛИ

II All-Ukrainian Conference of Young Scientists

«YOUTH AND SCIENCE.

PRACTICE OF INNOVATIVE SEARCH»

December 17, 2020, Dnipro, Ukraine

PROCEEDINGS

Дніпро
2020

Схвалено Вченою радою навчально-наукового Інституту інтегрованих форм навчання НМетАУ і редакційною радою конференції

Укладачі: Т.С. Хохлова, Ю.О. Ступак

МЗ4 II Всеукраїнська конференція молодих вчених «Молодь і наука. Практика інноваційного пошуку» (17 грудня 2020 р., м. Дніпро, Україна): Упорядники: Хохлова Т.С., Ступак Ю.О. – Дніпро, 2020. – 448 с.

ISBN 978-617-7891-06-1

Збірник матеріалів II Всеукраїнської конференції молодих вчених «Молодь і наука. Практика інноваційного пошуку» (17 грудня 2020 р., Дніпро, Україна) містить 123 публікації (доповіді, статті, тези), що надійшли до оргкомітету та прийняті до опублікування.

Proceeding of II All-Ukrainian Conference of Young Scientists «Young Scientists 2020 - from theory to practice» (December 17, 2020, Dnipro, Ukraine) contains 123 reports (articles, theses) submitted to the Organizing Committee and accepted for publication.

УДК 001.83(477)(06)

Верстка збірника здійснена з оригіналів, наданих авторами в електронному вигляді.

Тексти доповідей /статей, тез/ та їх назви в змісті відтворені мовою оригіналу, в редакції, наданій авторами або узгодженій з ними.

Відповідальність за зміст доповідей, а також якість ілюстрацій і математичних формул, виконаних з відхиленнями від вимог, несуть автори доповідей.

Загальна інформація про конференцію та робочі матеріали розміщені на сайті НМетАУ за адресою:

<http://nmetau.edu.ua/ua/mfac/i3002/p3750>

ISBN 978-617-7891-06-1

© НМетАУ, 2020

© ІнІФН, 2020

© Хохлова Т.С., Ступак Ю.О.,
упорядкування, 2020

ДО УВАГИ АВТОРІВ

Всеукраїнську конференцію молодих вчених «Молодь і наука. Практика інноваційного пошуку» вперше було проведено у 2019 році. Сподівання оргкомітету про те, що вона неодмінно матиме своє продовження і в майбутньому, повністю виправдалися. Не зважаючи на діючі карантинні обмеження та дистанційний формат проведення, до оргкомітету надійшло 123 доповіді від учасників з 30 вищих навчальних закладів різних форм власності та рівнів акредитації.

Звертаємо увагу учасників, що оргкомітетом на 2021 рік заплановано і подано до Міністерства освіти і науки України відомості про чотири конференції (таблиця), дві з яких мають статус міжнародних і традиційно проводяться за межами України в «очному» форматі. Висловлюємо щире надію, що у 2021 році карантинні обмеження будуть послаблені або й взагалі скасовані, що дозволить безперешкодно втілити заплановане.

Найменування конференції та рік заочаткування	Місце проведення	Терміни проведення	Особливості
Всеукраїнська конференція «Молоді вчені – від теорії до практики» (з 2010 р.)	м. Дніпро, Україна	Лютий (щорічно)	Один з найпопулярніших майданчиків для молодих науковців та студентів
Міжнародна конференція «Стратегія якості в промисловості і освіті» (з 2005 р.)	м. Варна (Болгарія) Технічний ун-т	Початок червня (щорічно)	З 2017 р. учасники (очно) мають можливість паралельно пройти стажування за міжнародною програмою професійного розвитку (120 годин, 4 модулі)
Міжнародна конференція «Інноваційні технології в науці та освіті. Європейський досвід» (з 2017 р.)	Університети країн-членів ЄС 2017 – Відень 2018 – Гельсінкі 2019 - Амстердам	Листопад (щорічно)	З 2017 р. учасники (очно) мають можливість скласти іспит з англійської мови (рівень B2) з можливістю отримання сертифікату відповідно до європейської рекомендації з мовної освіти
Всеукраїнська конференція «Молодь і наука. Практика інноваційного пошуку» (започатковано у 2019 р.)	м. Дніпро, м. Нікополь, Україна	Грудень (щорічно)	Можливість для магістрантів та аспірантів виступити з доповідями за результатами досліджень, прийняти участь в обговоренні власних та інших доповідей

Як завжди підкреслюємо, що незалежно від рівня та місця проведення конференції, оргкомітетом постійно приділяється належна увага контролю якості публікацій – як їх оформленню, так і дотриманню інших обов'язкових вимог, зокрема – академічній доброчесності та коректності запозичень з робіт інших авторів. Для цього з 2018 року використовуються спеціалізовані програмні засоби, що дозволяють оперативно виявляти роботи з порушеннями правил цитування. На жаль, такі випадки інколи трапляються, на що оргкомітет вказує авторам та керівникам робіт...

Нам також приємно повідомити, що в поточному році оргкомітетом вирішене питання щодо систематичного розміщення (оприлюднення) ВСІХ матеріалів (доповіді, статті), які увійшли до збірника, в мережі Інтернет. З 2020 року інформація про всі конференції, а також матеріали конференцій (збірники доповідей) розміщуються у вільному доступі на сайті Національної металургійної академії України за адресою: <http://nmetau.edu.ua/ua/mfac/i3002/p3746>. Запрошуємо всіх авторів до участі в наших наступних конференціях!

Оргкомітет

2. Залучення психологів-коучів до участі у проекті
3. Заключення договору із пенітенціарним закладом «Кременчуцька виховна колонія» про дозвіл на проведення тренінгів
4. Розробка тренінгових модулів, спрямованих на бесіду між волонтерами та підлітками;
5. Оцінка цільової аудиторії на життєві компетенції кейсовим методом; тест на конфліктність; тест на перевірку життєвих орієнтацій
6. Проведення 3 тренінгових модулів на теми:
 - знайомство груп взаємопідтримки (історія про потрапляння волонтера до дитячої колонії, життя до/після позбавлення волі, працевлаштування, створення сім'ї);
 - профорієнтація та працевлаштування;
 - профілактика та способи подолання проблеми девіантної поведінки
7. Організація онлайн- екскурсій до підприємств-роботодавців, до наразі працевлаштовані представники волонтерської групи;
8. Оцінка ефективності проведеної роботи на тренінгах: перевірка набутих знань, навичок, компетенцій кейсовим методом

Тривалість проекту: 3 місяці

Індикатори успішності проекту:

- зниження кількості проявів девіантної поведінки серед учасників проекту;
- працевлаштованість або вступ до навчального закладу учасників проекту після виходу на волю = 70% (1 рік);
- зміна особистісних характеристик та життєвих орієнтацій: зниження конфліктності, підвищення самооцінки, розвиток вольових якостей, зародження нових інтересів.

Ресурси:

Людські: волонтерський актив груп взаємопідтримки м. Кременчук, психологи-коучі Полтавської області; соціальні працівники м. Кременчуцького міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Матеріальні: фінансування психологічних послуг, технічне обладнання (2 ноутбуки, проектор, інтерактивна дошка), канцелярія, кошти на організацію кави-брейку.

У якості мотивації для учасників групи взаємопідтримки передбачено позитивну характеристику та рекомендацію від Кременчуцького ЦСССДМ, надання додаткових послуг (допомога з пошуком житла, місця роботи).

До фінансування проекту ми пропонуємо залучити приватних осіб-підприємців.

Висновки

Відповідно актуальності проекту, на сьогоднішній день, проблема потрапляння підлітків до місць позбавлення волі потребує вирішення. Здобутки науки в цьому аспекті і діяльність суб'єктів не повинні себе

вичерпувати з метою поліпшення ситуації та впровадження нових ефективних програм та проектів щодо запобігання девіацій у молодого покоління.

Посилання

1. Кримінально-виконавча система України у першому півріччі 2020 року. Статистичний огляд. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrprison.org.ua/articles/1597320340&w=%EA%B3%EB%FC%EA%B3%F1%F2%FC+%E7%E0%F1%F3%E4%E6%E5%ED%E8%F5+%ED%E5%EF%EE%E2%ED%EE%EB%B3%F2%ED%B3%F5>.
2. Отрощенко Н. Л. Соціально-психологічний портрет неповнолітнього засудженого / Н. Л. Отрощенко, В. А. Сенецький // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки. – 2017. – № 8 (1).
3. Інновації в роботі з ресоціалізації неповнолітніх, засуджених до покарань, не пов'язаних з позбавленням волі: методичні матеріали / За заг. ред. В.П. Лютого. – К.: Державна соціальна служба для сім'ї, дітей та молоді, 2005. – 104 с.
4. Чистякова І. А. Особливості ресоціалізації неповнолітніх засуджених в умовах пенітенціарної системи України / І. А. Чистякова // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – 2013. – № 5. – С. 410-421. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pednauk_2013_5_49.

ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ТЕРМНОСИСТЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Магістрант І.О. Лисоконь

Науковий керівник – проф., докт. пед. наук В.І. Бобрицька

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, м. Київ

Сучасна педагогічна наука та інтеграція українського освітнього виміру в європейський простір ставлять величезну кількість викликів перед освітянами, науковцями та менеджерами освітньої галузі. Виникнення міжгалузевих досліджень у галузі вищої освіти, зокрема з питань розвитку інвестиційних процесів, зумовлює необхідність удосконалення терміносистеми у означеній сфері наукового пізнання.

Безперечно, що протягом десятиліть інвестиційна політика в галузі вищої освіти змінювалась і причинами цих змін є політичні, суспільні, економічні та соціокультурні обставини, що відбувалися як в державі, так і в її інституціях. Успішність упровадження освітньої та науково-технічної діяльності закладами вищої освіти залежить від їх спроможності залучати інвестиції для реалізації ідей або програм щодо поліпшення якості освіти,

вироблення нових освітніх або наукових програм тощо. Варто зазначити, що саме інвестиції, як форма матеріального або нематеріального капіталовкладення, дають змогу вплинути на фінансово-економічний інноваційний розвиток закладу вищої освіти. Важливим є розуміння необхідності впровадження європейських моделей не лише освітнього процесу, а й керівництва освітою. Тому питання інвестиційної політики в галузі вищої освіти повинно мати особливий, пріоритетний характер. В даному дослідженні актуалізується питання удосконалення терміносистеми інвестиційних процесів у вищій школі, оскільки саме ці аспекти закладають базис для подальших наукових досліджень та розробки практичного інструментарію освітніх інвестицій.

Термінознавство як наука та дисципліна склалися у другій половині ХХ століття завдяки виокремленню «мови для спеціальних цілей» та відповідного предмета з формуванням спеціальних методів дослідження на базі галузевої лексикології [4, с. 20]. В Україні основоположниками термінознавства як науки та наукової дисципліни вважаються О. Білобіда, І. Верхоратський, Я. Городинський, Т. Панько, О. Тараненко тощо.

Інвестиційна діяльність, проблеми та процеси інвестування закладів вищої освіти є предметом досліджень М. Баран, Л. Ішук, С. Кожем'якіна, Т. Лашіна, Ю. Литюга, В. Мартиненко, Л. Черватюк, Т. Яровенко та інших. Проте питання поняттєво-категорійного апарату інвестиційних процесів у вищій школі не досліджувалось вітчизняними науковцями. Вирішення питань освітньої політики присвячено багато публікацій, зокрема В. Андрущенко, В. Бобрицької, В. Кременя, В. Савельєва та інші.

Дослідження інвестиційних процесів у вищій школі потребують визначення основних наукових категорій та терміносистеми.

Національна академія педагогічних наук України розробляючи проєкт Національного стандарту класифікації освіти (концепція) під поняттям *категорії* визначає ступінь складності та послідовність системи освіти від найлегшого до найважчого рівня, тобто рівень освіти [12]. До основних категорій педагогіки належать процеси розвитку, формування, спеціалізації, виховання, освіти, навчання, самовиховання, самоосвіта, учіння [7]. У своєму навчальному посібнику Р. Яковенко до основних категорій відносить теоретичні поняття та мислені форми у вигляді термінів реально існуючих економічних систем, моделей та процесів [14].

Основною проблемою визначення наукової категорії інвестиційної політики в галузі вищої освіти в Україні є дослідження даного питання виключного в галузевому полі. Педагогічна наука визначає інвестиції як суто економічний процес та категорію, економічні теорії розглядають інвестиційну діяльність на макро- і мікро- рівнях, як частину міжнародних та фінансово-економічних процесів, але без галузевого аспекту. Нині сфера освіти в більшості випадків отожднюється вченими до педагогіки, тому в результаті відбуваються процеси:

- підміна розуміння понять «педагогіка» (як наука) і «освіта» (як система), що призводить до базового неправильного розуміння процесів, що відбуваються в сфері освіти вцілому і окремих її галузях конкретно;

- руйнування кросекторальних зв'язків, які є основою будь-яких наукових, і не тільки, процесів. Процес інвестування за своїм характером і загальним розумінням є міжгалузевим. По відношенню до вищої школи інвестиційні процеси стосуються одночасно освіти, економіки, державного управління, міжнародних відносин, соціально-економічних комунікацій, адміністративного права тощо.

Цікавість до проблеми галузевих терміносистем завжди є предметом ряду наукових доробків, які визначаються процесами інтеграції наук в європейський простір, посиленням процесів термінотворчості та науково-технічним прогресом. Так, В. Бобрицька зазначає, що нині існує величезний суспільний, а особливо освітянський, запит не лише на визначення векторів розвитку освітньої політики, а й на термінологічний супровід цих векторів. Останнім часом освітня політика є предметом багаточисельних наукових праць, що зумовлено в практичній потребі системи навчання і виховання [2, с. 112].

Не високий рівень наукової зацікавленості питанням інвестиційної політики у галузі вищої школи призвів до відсутності термінологічного словнику інвестиційних процесів вищої освіти. Тому при провадженні досліджень з даної тематики основними джерелами поняттєвого апарату як правило є сукупність нормативно-правових актів, різного роду словники, науково-методична література, результати досліджень та монографії, навчальні посібники тощо. Варто зазначити, що важливо роль у формуванні терміносистеми будь-якого дослідження або наукової галузі мають словникові видання, які постійно оновлюються відповідно до вимог часу та викликів сучасної науки.

На нашу думку до *основних понять* інвестиційних процесів у вищій школі можна віднести наступні терміни: державна освітня політика [2, с. 131, 133], інвестиції [9, ст. 1], інвестиційна діяльність [9, ст. 2], інвестиційна політика в сфері освіти [16], інвестиційна політика у галузі вищої освіти [1], інвестиційна програма [3], інвестиційне середовище [5, с. 23-24], інвестиційний проєкт [9, ст. 2], інвестиційний розвиток [13], інвестор [8, ст. 14; 11, ст. 1], механізм інвестування вищої освіти [16], освіта [10], освітні інвестиції [15, с. 86], освітня політика [6, с. 71].

Після аналізу запропонованих основних понять можливо зробити висновок про неузгодженість поняттєвого апарату в національному правовому полі та їх вузькоспеціалізовану направленість, в тому числі і понять, що мають загальногалузеве розуміння або використання. Для прикладу термін «інвестор» вживається в чинному законодавстві [8, ст. 14; 11, ст. 1] для визначення суб'єктів господарювання, які можуть провадити свою діяльність та користуватися надрами завдяки перемозі у конкурсі, тому ми робимо висновок, що в законодавстві України відсутнє консолідоване

міжнаукове поняття «інвестор». Так само в різних законодавчих актах надається абсолютно інакше трактування терміну «іноземні інвестиції».

Окремо необхідно зазначити, що чинним законодавством України не визначено і термін «освіта», лише в Законі України «Про освіту» (2017) визначено, що «освіта є основою інтелектуального, духовного, фізичного і культурного розвитку особистості, її успішної соціалізації, економічного добробуту, запорукою розвитку суспільства, об'єднаного спільними цінностями і культурою, та держави» [10]. Нині освіта більше розглядається як свідомо пізнавальна діяльність людей задля отримання необхідних для життя знань, умінь та навичок, а також їх удосконалення. Проте важливим є розведення розуміння освіти як науки та дисципліни (з точки зору дидактики), і як системи (з точки зору організації освітньої, наукової, науково-технічної діяльності і управління закладами освіти).

Висновки

1. Дилемою інвестицій в освіті як наукової категорії необхідно вважати її міжгалузевий характер, який сформований дослідженнями. Економічні та педагогічні науки відводять даному процесу другорядне місце, тому в системі освіти виникають проблеми трактування освітніх інвестицій та їх наукової галузевої приналежності, а також відсутність сформованого поняттєвого апарату.

2. Запропоновані автором в даному дослідженні терміни, які стосуються інвестиційної політики в галузі вищої освіти, через наявність значної кількості варіацій в трактуванні корелюються в більшості галузевої приналежності, тому їх необхідно трактувати як базові та потребуючі абстрактійного коригування виходячи із процесів та механізмів інвестиційної політики по відношенню до вищої школи в Україні.

3. Головною проблемою формування терміносистеми інвестиційних процесів у вищій школі необхідно вважати невелику кількість науково-дослідницьких праць, видань та навчальної літератури з даної тематики, застарілі словникові видання з інвестиційної політики, наявність колізій в чинному законодавстві та галузевому закріпленні загальноінвестиційних понять. Варто відзначити, що дуже часто галузевим терміносистемам властиві не лише смислові, а правописні проблеми. Також бракує однотайності в серед науковців у визначенні базових термінів інвестиційної діяльності, що будуть мати інтердисциплінарний характер та закладатимуть основу для вироблення похідного поняттєвого апарату в різних галузях при відповідних дослідженнях.

4. Терміносистема інвестиційної діяльності не так давно почала впроваджуватись в освітній політиці, але не дивлячись на це відбувається цілком логічний адаптаційний період. На даний момент в Україні ще не має державного стандарту або єдиного опублікованого словникового видання на визначення поняттєво-категорійного апарату інвестиційних процесів у вищій школі. Відсутність системного підходу та спільної згоди, точки зору дослідників для вироблення термінологічного апарату є першочерговим завданням освітньої політики.

Посилання

1. Баран М. Інвестиції в освіту як пріоритетний напрям державного управління модернізацією вищої освіти. Дніпро, 2010. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dridu.dp.ua/zbrnik/2010-02/10bpmvmo.pdf> (дата звертання: 05.11.2020).
2. Бобрицька В. Проблема становлення поняттєво-категорійного апарату освітньої політики в структурі досліджень феномену сучасної освіти. Освітня політика: філософія, теорія, практика [монографія] / За ред. В. Андрущенко, Авт. кол.: В. Андрущенко, Б. Андрусишин, В. Бобрицька, Р. Вернидуб та ін. К.: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2015. С. 109-143.
3. Інвестиційна програма підприємства. Про інвестиції: веб-сайт. 2018. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://про-інвестиції.укр/інвестиційна-програма-підприємства/> (дата звертання: 05.11.2020).
4. Лейчик В. Терминоведение. Предмет, методы, структура / В. Лейчик. – М.: Изд-во ЛКИ, 2007. 286 с.
5. Мартиненко О., Дергачова В. Інвестиційне середовище України як чинник розвитку експортного потенціалу підприємств. *Сучасні підходи до управління підприємством*: зб. всеукр. наук.-прак. конф. Київ, 2019. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://conf.management.fmm.kpi.ua/proc/article/view/181195> (дата звертання: 10.11.2020).
6. Освітня політика: філософія, теорія, практика [монографія] / За ред. В. Андрущенко, Авт. кол.: В. Андрущенко, Б. Андрусишин, В. Бобрицька, Р. Вернидуб, В. Савельєв та інші. К.: Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2015. 484 с.
7. Основні категорії педагогіки. STUDIES.IN.UA: веб-сайт. 2013. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://studies.in.ua/ru/pedagogika-seminary/1315-osnovn-kategoriyi-pedagogiki.html> (дата звертання: 10.11.2020).
8. Податковий кодекс: кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звертання: 09.11.2020).
9. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991 р. № 1560-XII. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12> (дата звертання: 08.11.2020).
10. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. *Голос України*. 2017. 27 верес. (№ 178-179). С. 10-22. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звертання: 08.11.2020).
11. Про угоди про розподіл продукції: Закон України від 14.09.1999 р. № 1039-XIV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1039-14#Text> (дата звертання: 08.11.2020).
12. Проєкт Національного стандарту класифікації освіти (концепція). Національна академія педагогічних наук України: веб-сайт. Київ, 2018. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://naps.gov.ua/uploads/files/sod/NSKO.pdf> (дата звертання: 10.11.2020).
13. Столбуненко Н., Прибок В. Инновационно-инвестиционное развитие – стратегический курс экономики Украины. *Ринкова економіка: сучасна теорія і практика управління*. 2015. 2 (30). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rinek.onu.edu.ua/article/view/61634/57374> (дата звертання: 05.12.2020).

14. Яковенко Р. Економічні категорії, економічні показники та економічні закони: навчальний посібник з курсу «Основи економічної теорії» для технічних спеціальностей / Центральноукраїнський національний технічний університет. Кропивницький, 2018. 20 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dspace.kntu.kg.ua/jspui/bitstream/123456789/7416/1/303pdf.PDF> (дата звертання: 11.11.2020).
15. Яровенко Т. Інвестиції у сферу освіти України: теоретико-методологічний аспект : дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03. Полтава, 2017. 529 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/bitstream/123456789/4547/2/dysertacyuyarovenkobaskur.pdf> (дата звертання: 09.11.2020).
16. Яровенко Т. Інвестиційна політика у сфері освіти України та механізм її реалізації. *Економіка і організація управління*. 2014. № 3 (19) - 4 (20), С. 303-311.

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Магістрант Д.В. Логін

Керівник - доцент, декан ф-ту інформаційних технологій І.Ф.Повхан
ДВНЗ Ужгородський національний університет, м. Ужгород

Постановка проблеми. У сучасному суспільстві роль соціальних мереж неухильно зростає, оскільки однією з головних їх особливостей є інтерактивність і свобода від владної вертикалі. Сьогодні неможливо уявити життя людини без соціальних мереж. Вони впроваджуються в усі соціальні процеси і практики та якісно змінюють характер комунікативної взаємодії.

Аналіз дослідження і публікацій. Проблема дослідження полягає у визначенні закономірностей та принципів функціонування соціальних мереж як сучасних медіа-платформ та каналів комунікації з аудиторією.

Актуальність теми полягає в тому, що в умовах діджиталізації комунікативних та культурних практик існує потреба в ефективному використанні соціальних мереж як сучасних медіа-платформ та каналів комунікації. Популярні сьогодні соціальні мережі періодично оновлюються та збільшують свої функціональні можливості, а їх аудиторія постійно зростає. Щоб виділитися в нескінченному потоці інформації та завойувати прихильність користувачів тої чи іншої соціальної мережі потрібно розуміти її специфіку та на повну використовувати закладений в ній потенціал. Тому вони вимагають вивчення і постійної уваги фахівців зі зв'язків з громадськістю.

Виклад основного матеріалу. Хотілося б перерахувати ще не менш важливі, корисні особливості даних соціальних медіа, які роблять їх актуальними: можливість здійснити соціальну, політичну, правову і агітаційну діяльність, що містить механізми зворотного зв'язку; можливість

оперативно реагувати на запити громадян, що йдуть безпосередньо, через соціальну мережу; здатність впливати на політичні та соціальні процеси в суспільстві; можливість виділяти політичних лідерів; відкритий доступ до соціальних і політичних матеріалами, до адміністративних документів знаходяться на сторінках даних інтернет-ресурсів.

Особливої популярності соціальні мережі набули за період пандемії коронавірусу. Проїшов рік з моменту спалаху COVID-19 в Китаї, а глобальний цифровий ландшафт вже сильно відрізняється від того, що ми бачили на його початку. І він продовжує змінюватися, не зменшуючи темпів. Причина – в пандемії коронавірусу, який торкнувся різних аспектів життя людей. Незважаючи на те, що в багатьох країнах вже зняли обмеження, нові цифрові звички, вироблені за час карантину, збереглися, що спричинило значне збільшення цифрової активності. І проявляється це зовсім по-різному. Так, згідно зі звітом Akamai, всього за кілька місяців 2020 року глобальний інтернет-трафік зріс на 30%. Цим даними вторить і GlobalWebIndex: з початку цього року ми стали значно більше часу проводити на пристроях, підключених до інтернету.

Висновки. Поява і розвиток соціальних мереж сприяє розвитку нової культури і всього суспільства. Головною метою використання соціальних мереж є соціалізація і інтеграція, прагнення до встановлення стосунків з іншими користувачами. Будь-яка функція соціальної мережі переплітається з комунікаційною і, зрештою, трансформується в комунікацію. Соціальні мережі мають потужний потенціал для побудови "діалогового" відкритого спілкування, яке в свою чергу відкриває нові можливості для ведення маркетингу у компаніях, орієнтованих на задоволення всебічних потреб конкретної людини. Вони є практичним механізмом підтримки маркетингових комунікацій компаній в Інтернеті.

Посилання

1. Аванесова Г.А., Купцова И.А. Коды культуры: понимание сущности, функциональная роль в культурной практике // В мире науки и искусства: вопросы филологии, искусствоведения и культурологии: сб. ст. по матер. XLVII междунар. науч.-практ. конф. № 4(47). – Новосибирск: СибАК, 2015.
2. Алексаньян Н. К. Сетевизация современного общества / Алексаньян Наталья Константиновна // Гуманитарные, социально-экономические и общественные науки. – 2012. – № 1-2. – С. 34-37.
3. Брайан Соліс. Роль сучасних соціальних мереж в соціумі та політичних технологіях. – Директ-Медиа 2012. – 8 с.
4. Вплив соціальних мереж на суспільство [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://eşnuir.eenu.edu.ua/bitstream/123456789/10267/1/Yurieva.pdf>
5. Далворт М. Социальные сети: руководство по эксплуатации; пер. с англ. М.: ООО Издательство «Добрая книга», 2010. 248 с.